

Onze Vogels

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

nummer 11 - november 2013

■ Napoleonastrilde ■ Turquoise-mutaties

- 04** De bruine zebrovink **06** Grasparkientips **10** Vogelkunde
11 Column voorzitter **12** Door de ogen van de keurmeester:
 diamantduifje **14** Napoleonastrilde **17** Volière van de maand
18 Sukses-kooien **20** Turquoiseparkieten: mutaties
23 Column keurmeester **25** Zangkanaries op de Bondsshow
26 NBvV sluit zich aan bij de Entente Européenne
30 Stoppende keurmeesters **32** Bondsmededelingen
33 NBvV info **34** Kalenderartikel

Foto voorpagina: Diamantvink - pastel. Foto: Jacob Hakvoort

NBvV

Lidgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 540 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 36,00 per jaar.

Abonnementsprijzen: Nederland € 26,00 (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 28,00, priority Europa € 61,00. Landen buiten Europa € 91,00. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhoogd.

Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, tel. 0164-235007, e-mail: info@nbv.nl, website: www.nbv.nl
 A.B.N. AMRO bank: 46.89.59.262. BIC: ABNANL2A, IBAN: NL55ABNA0468959262 ING bank: 11.48.324, BIC: INGBNL2A, IBAN: NL96INGB0001148324 T.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers. De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Pieter van den Hooven (tropen), Jan de Bruine (eindredactie en zangkanaries), Henk van der Wal (postuurkanaries), Theo van Kollenburg (kleurkanaries), Ger Essenberg (eindredactie en vruchten-, insecten- en nectareters), Piet Onderdelinden (eindredactie en kroesnavels), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Hans van der Stroom (redactiecoördinatie en jeugd), Klaas Snijder en Wil Groot (tekstcorrectie).

Redactieadres: Bondsbureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, Tel. 0164-235007 e-mail: hansvanderstroom@nbv.nl
Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Luon,

via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Vormgeving: Aad Koeleman, X-Media Solutions, Doetinchem.

Drak: Senefelder Misset B.V., Doetinchem.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkens male per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

colofon

Ik word een

Zebrafanaat

3. De bruine zebra vink

Het aantal bruine zebra vinken dat je op een show kunt bekijken is bijna altijd wat minder dan de het aantal grijze zebra vinken. Dit zegt niets over de populariteit van de kleurslag. Een fraaie donkere en egaal warm bruin gekleurde zebra vink is net als een grijze top zebra vink een streling voor het oog. Een bruine kleurslagkampioen weet een zebra fanaat net zo te raken als een grijze. De kweek van klasse bruine zebra vinken levert vaak wat minder jongen op dan de kweek van grijze top zebra vinken. Als nieuwbakken zebra fanaat zul je je daar bewust van moeten zijn. Maar wanneer de bruine kleurslag je bekoort dan is er niets wat je zal tegenhouden. Je zult de mooiste, beste en fraaiste bruine zebra vinken gaan kweken.

In dit artikel over de bruine zebra vink gaan we op zoek naar alles wat je wilt weten om straks jouw bruine zebra vink tot de besten te laten horen.

3a. De bruinmutatie

Net als bij heel veel andere soorten vogels is de bruinmutatie ook bij de zebra vink in de natuur opgetreden. In het binnenland van zuidelijk Australië kampeerde Mick Lewistka in 1935 in de buurt van Coward Springs. Coward Spring ligt ongeveer 600 kilometer ten noorden van Adelaide. De broer van Mick, Fred Lewistka, was geïnteresseerd in vogels. Toen Mick twee in kleur afwijkende zebra vinken zag in een grote groep was zijn besluit snel genomen. Deze twee zebra vinken waren wat voor zijn broer. Vele honderden wildkleur zebra vinken werden gevangen en weer losgelaten. Toen eindelijk de twee in kleur afwijkende zebra vinken werden gevangen bleken dit poppen te zijn. Deze twee zebra vinken verhuisden naar Adelaide. Fred Lewistka kweekte met de kleur afwijkende vogels en onderzocht of het hier een mutatie betrof. Uiteindelijk wist hij de bruine mutatie bij de zebra vink vast te leggen in zijn kweek. De gevangen vogels bleken naast het bruin

nog een andere kleurafwijking te bezitten. Hierover echter meer als het in deze artikelsreeks gaat over de pastel. Net voor de Tweede Wereldoorlog werden verschillende koppels bruine zebra vinken geëxporteerd naar Zuid-Afrika. Rond 1950 werden bruine zebra vinken van Australië geëxporteerd naar België. De ontvanger in België was de heer Vifquin. Vanaf dat moment werd er ook in Europa gewerkt aan de ontwikkeling van de bruine kleurslag.

De vererving van de bruinmutatie

De vererving van de bruinmutatie is geslachtsgebonden en recessief. Wat dit precies betekent voor de kweek van de bruine kampioen zebra vinken die jij gaat kweken laten we binnen dit artikel voor wat het is. Wanneer je de bruine zebra vinken die jij kweekt moet gaan verbeteren met andere kleurslagen is de werking van de verervingregels wel belangrijk. Maar is dat laatste het geval dan moet je twijfelen aan de mogelijkheden van jouw stam. Tegenwoordig zijn er op zo'n moment eigenlijk altijd

© foto: Bart Houben

wel bruine zebrafincken te aan te schaf-
fen die je verder kunnen helpen. Kies
je er voor om wel een andere kleur-
slag in te zetten weet dan dat er geen
poppen bestaan die split zijn voor
bruin. Een zebrafinck pop heeft een
bruin uiterlijk. Is dit niet het geval dan
heeft deze pop niets met de bruinmu-
tatie te maken. Een man kan wel split
voor de bruinmutatie zijn.

Wil je meer over de verervingregels
weten dan verwijs ik je graag naar het
boek "DE ZEBRAFINCK" van de NZC.
Meer over dit boek tref je aan op <http://www.nederlandsezebrafinckenclub.nl/zebrafinckenboek.html>

De werking van de bruinmutatie

Wel erg belangrijk bij de kweek van
bruine zebrafincken is te weten wat
de bruinmutatie met de kleur van de
zebrafinck doet. In het artikel over de
grijze zebrafinck is uitgebreid uitgelegd
hoe de uiterlijke kleur van de zebra-
finck is opgebouwd. We weten nu dat
deze kleur veroorzaakt wordt door twee
soorten pigment. Het zwart gekleurde

eumelanine pigment en het roodbruin
gekleurde phaeomelanine pigment.
De bruinmutatie heeft invloed op het
zwarte pigment. Vlak voor het zwarte
pigment in de veer wordt afgezet kleurt
het bij de wildvorm zebrafinck uit tot
zwart. De bruinmutatie voorkomt dit.
De uiteindelijke kleur is niet zwart
maar bruin. Vaak hoort men zeggen
zandkleurig bruin. Het roodbruine
phaeomelanine pigment wordt door
de bruinmutatie ongemoeid gelaten.
De combinatie van het zandkleurig
bruine pigment, het eumelanine en het
roodbruine pigment, het phaeomela-
nine, vormt samen het uiterlijk van de
bruine zebrafinck.

Klein deel theorie

Ook in dit artikel ontkomen we niet
aan een klein deel theorie. Het valt
deze keer best mee. Misschien is het
beter om te schrijven dat het om een
bewustwording gaat. Ik wil het hebben over het gevolg
van een mutatie op de wildkleur. Een
mutatie kweken in een vogel en dus

ook in een zebrafinck maakt niet het
uiteindelijke kleurbeeld compleet.
Door een mutatie in een vogel te
kweken breng je alleen de mogelijkheid
die deze mutatie biedt in een zebrafinck
aan. Daarna ben jij als zebrafinckaant
aan de beurt. Met de keuze die jij maakt
bij de vorming van de kweekkoppels
bepaal je het eindresultaat. Jij bepaalt
dus wat je doet met de mogelijk-
heid die de mutatie je geeft. Ben jij
de fanaat dan peur je het uiterste uit
de mogelijkheid. Dan is jouw bruine
zebrafinck de kampioen van de toe-
komst. Dit noemt men het toepassen
van kweekselectie.

Wanneer je over het bovenstaande
nadenkt dan is er een wetmatigheid op
te stellen: $ER=M+KS$. Schrijf je dit uit
dan staat er: het eindresultaat van het
uiterlijk van een kleurslag is de som
van de mutatie mogelijkheid en de toe-
gepaste kweekselectie. Wanneer we dit
indammen tot een formule dan is dat
dus $ER=M+KS$. <

Tips voor de beginnende Grasparkieten deel I

Wiebe Tolman heeft ruim 40 jaar ervaring met het kweken van grasparkieten. Hij wil zijn bevindingen graag doorgeven aan beginnende als ook aan gevorderde liefhebbers van deze vogelsoort. Hij doet dit voor de lezers van *Onze Vogels* in 2 delen. Hier volgt deel I.

Met een ruime ervaring in het kweken van allerlei vogelsoorten moet ik eerlijk bekennen dat ik aan één soort mijn hart heb verpand. Het gaat om de grasparkiet. Na een langdurige periode van een zeer geslaagde kweek meende ik 5 jaar geleden over te moeten schakelen op totaal andere soorten. Ik ben bij de aanvang van het kweekjaar 2013 echter tot de conclusie gekomen dat ik toch iets miste in de kweek. Dus toch maar weer broedkooien gekocht en enige paartjes grasparkieten aangeschaft.

Wat maakt deze vogel in mijn beleving zo geliefd? Een kleine opsomming:

- Ze zijn super intelligent. Je kunt ze allerlei kunstjes leren, maar je kunt ze ook heel goed africhten voor de tentoonstelling. Ze gaan dan op commando op de stok, draaien zich om en laten zich goed bekijken. En zo'n goed getrainde vogel streelt de ogen van de keurmeester.
- Ze hebben vele gradaties in kleur en tekening. Met behulp van de vereringsregels en een goede boekhouding kun je redelijk goed inschatten welke kleurslagen uit een bepaalde combinatie zullen komen.
- Ze zijn goed "aaibaar". Zodra de jongen in de veren beginnen te komen neem ik ze dagelijks in de hand en laat ik ze over mijn arm lopen. Ze raken dan zeer vertrouwd met de kweker en worden heel tam.
- Ze broeden vrij gemakkelijk. Als zich toch problemen voordoen dan

ligt de oorzaak eerder bij de kweker dan bij de vogel. In dit artikel hoop ik enige van die problemen nader te belichten en deze proberen op te lossen.

De broedkooi

Hoewel grasparkieten in principe echte kolonievogels zijn en daarom ook wel in een gezelschapsvolière willen broeden, kleven hieraan de nodige bezwaren. Zo gaan ze vaak vechten om het bezit van een broedblok en in veel gevallen sneuvelt daarbij het legsel. Bovendien kan men moeilijker vaststellen welke man bij welke pop hoort en dit bemoeilijkt dus de afstamming. Daarom bereikt men het beste resultaat in een broedkooi. Persoonlijk gebruik ik kooien van 50 cm hoog, 50 cm breed en 40 cm diep.

Het broedblok

De afmetingen mogen wel wat variëren, maar houd er rekening mee dat er op een gegeven moment wel plaats moet zijn voor 5 à 6 jongen. De nestblokken die ik gebruik zijn binnenwerks 17 cm lang, 14 cm breed en 14 cm hoog.

In de bodem van het blok dient een klein kuiltje te zitten zodat de broedende vogel de eieren gemakkelijker bij elkaar kan houden. Plaats het invlieg gat zodanig dat de vogel niet direct op de eieren kan vallen. Hang het broedblok bij voorkeur aan de buitenkant van de kooi. Hierdoor krijg je meer vliegruimte in de kooi zelf. Maak het deurtje of het deksel van het broedblok zodanig dat u gemakkelijk toegang krijgt tot de inhoud van het blok. Dit vergemakkelijkt de controle op het

BROEDKALENDER GRASPARKIETEN

JAN	1	2	3	4	5	6	7	8	9
JAN	19	20	21	22	23	24	25	26	27
FEB	6	7	8	9	10	11	12	13	14
FEB	24	25	26	27	28	1	2	3	4
MRT	14	15	16	17	18	19	20	21	22
APR	1	2	3	4	5	6	7	8	9
APR	19	20	21	22	23	24	25	26	27
MEI	7	8	9	10	11	12	13	14	15
MEI	25	26	27	28	29	30	31	1	2
JUN	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Voorbeeld: eerste ei gelegd op 25 maart? Dan 1 vakje lager op 12 april ei aangepikt of al uit

Kiemzaad in het water (links) en na 2 dagen kiemen (rechts)

legsel en later het in de hand nemen van de jongen.

De zitstokken

Deze moeten een zodanige dikte hebben dat de tenen van de grasparkiet ze gemakkelijk kunnen omklemmen. De plaatsing van de zitstokken is ook

belangrijk. Houd er rekening mee dat de man bij de paring boven op de pop moet kunnen zitten. Breng de zitstokken dus niet te hoog aan. Boven de hoogste zitstok tot het dak van de broedkooi moet daarom een ruimte zijn van minimaal 12 cm.

Broedrijp

Het kan even duren voor de pop "broedrijp" is. Dit kunnen we echter zelf bespoedigen. In de wetenschap dat grasparkieten in Australië pas tot broeden overgaan als ze rijpe zaden (van het spinifex gras) kunnen vinden, gaan we de pop laten weten dat die rijpe zaden ook in gevangenschap ruimschoots voorhanden zijn. We brengen de vogels daarmee in een zodanige stemming dat zij aan een nageslacht kunnen gaan werken. We doen dit met behulp van

Gekiemde zaden

Hiertoe gebruik ik een kiemmengsel wat normaal in de handel verkrijgbaar is en daarbij voeg ik 2 soorten toe die gemakkelijk gaan kiemen, te weten katjang idjoe en saffloerpitjes. Dit mengsel staat een nacht in het water, wordt de volgende morgen uitgespoeld en uitgelekt, waarna het in een jampotje wordt gedaan. In het deksel heb ik 4 gaatjes gemaakt, want voor het kiemproces >

10	11	12	13	14	15	16	17	18	JAN
28	29	30	31	1	2	3	4	5	FEB
15	16	17	18	19	20	21	22	23	FEB
5	6	7	8	9	10	11	12	13	MRT
23	24	25	26	27	28	29	30	31	MRT
10	11	12	13	14	15	16	17	18	APR
28	29	30	1	2	3	4	5	6	MEI
16	17	18	19	20	21	22	23	24	MEI
3	4	5	6	7	8	9	10	11	JUN
21	22	23	24	25	26	27	28	29	JUN

ten.

Eieren nummeren

is naast een goede vochtigheidsgraad ook zuurstof nodig. Na 2 dagen is dit mengsel al geschikt om aan de vogels te voeren. Wel telkens goed uitspoelen. Door toevoeging van een weinig eivoer kunt u er een heerlijk rul mengsel van maken wat door de vogels graag wordt gegeten en met name de pop zal het aanmoedigen om tot voortplanting over te gaan.

Laten wennen

Als ik een koppel heb samengesteld en in de broedkooi onderbreng gebruik ik een foefje om het jonge paar aan elkaar te laten wennen. Ik maak namelijk de ingang van het nestblok maar half toegankelijk. Dit kan met een stukje stevig karton of met een dun latje. Een broedrijpe pop zal direct aan het obstakel gaan knagen. Het zal zeker drie dagen duren voor de pop zich een weg door het invlieggat heeft gebeten. Doordat het hoopje zaagsel in het blok is verroerd kan ik zien dat de pop in het blok is geweest. Ik haal dan het obstakel weg, want het heeft zijn dienst bewezen. In de voorgaande dagen heeft het koppel voldoende ge-

genheid gehad om goed aan elkaar te wennen. Met dit systeem is de kans op bevruchte eieren veel groter dan wanneer men de pop vanaf de eerste dag de gelegenheid geeft om in het blok te komen. Vaak zal de pop dan niet meer uit het blok komen, zich wel laten voeren door de man, maar zich ook niet laten (be)treden. Gevolg: onbevruchte eieren!

Het broedproces

Dit verloopt bij de grasparkiet heel anders dan bij de meeste vogelsoorten. De pop grasparkiet gaat namelijk direct al op het eerste ei zitten broeden en ze legt om de andere dag een ei. Met een legsel van 7 eieren doet ze dus twee weken over de legperiode! De broedduur per ei bedraagt 18 dagen en er zal dus ook om de andere dag een jong in het nestblok bijkomen. De man bemoeit zich niet met het broedproces. Hij houdt de wacht en zal de pop geregeld via het invlieggat bijvoeren.

Eieren nummeren

Vanaf het eerste ei nummer ik de

eieren. Dit doe ik met de zijkant van een potloodpunt. Voorzichtig op en neer bewegen en er "digitale" nummers op zetten. Dit heeft het voordeel dat ik precies weet wanneer het eerste jong kan verschijnen en wanneer er weer een jong in het blok bij kan komen. Ook weet ik dat er 4 dagen geen jong bijkomt als er tijdens het broeden een genummerd ei is afgestorven

Broedkalender

Ik gebruik een speciale "broedkalender", gebaseerd op de periode van 18 dagen. Zie het afgebeelde model. De datum van uitkomen ligt dan onder het vakje met de datum wanneer het eerste ei gelegd is. U hoeft dan zelf geen dagen te tellen en weet exact wanneer er op een bepaalde dag eieren uit zullen komen. Een prima hulpmiddel.

Eieren niet wegnemen

Waarschuwing: een beginnend kweker is geneigd om de eerste drie eieren weg te nemen en deze terug te leggen als de pop het vierde ei heeft gelegd. De eerste 4 jongen zullen dan immers mooi tegelijk uitkomen. Dit systeem werkt bij kanaries en andere soorten prima, maar bij grasparkieten wordt het sterk afgeraden. Wat kan er namelijk gebeuren? Tijdens het broedproces gaat zich in de maag een eiwitrijke substantie vormen. Dit sap wordt met de foute naam "kropmelk" aangeduid. Op de 18e broeddag heeft deze kropmelk zich zodanig gevormd dat de pop klaar is om daarmee het eerste jong te voeren. Maar er komt dan geen jong, want de kweker heeft de eerste eieren immers weggenomen. In principe wordt door de teruglegging bij het vierde ei de broedduur in feite 8 dagen opgerekt. Het eerste jong zal daardoor pas na 26 dagen broeden uitkomen. En nu gaat het vaak fout, want veel poppen zullen na ongeveer 23 dagen broeden, gaan aanvoelen dat er iets met het legsel niet in orde is. Zij werken de eieren uit het blok om aan een nieuw legsel te beginnen. In de kapotte eieren zitten dan jongen die bijna op het punt van uitkomen stonden. De kweker geeft dan de pop de schuld, maar hij moet deze schuld bij zichzelf zoeken. Ingrijpen in een natuurlijk broedproces heeft zich op deze manier pijnlijk gewroken. ☹

Vogelkunde deel 26

Ja, natuurlijk

Het moet ongeveer in de beginperiode van onze T.V. zijn geweest, dat we konden kijken naar een natuurprogramma, met die naam.

Dat laten we verder maar, voor wat het was; evenwel willen we met 'natuurlijk', nog wel even aan de slag!

Wanneer we hier zouden beweren, dat we straks, 'natuurlijk', weer massaal vogeltonstellingen gaan bezoeken, knelt het enigszins.

Allereerst zou de wens hierbij, wellicht de vader zijn voor deze gedachte.

Buiten dat, maakt 'natuurlijk' duidelijk alsof het om een bijna vanzelfsprekende zaak zou gaan. Een meer serieuze kant van 'natuurlijk' treffen we aan bij de verdeling of opsplitsing van de gehele natuur.

Van daaruit kennen we twee hoofdonderdelen, te weten het levende deel, en het niet levende of dode deel. Het eerste deel, waartoe de planten, dieren en wij zelf, als levende organismen behoren, vormen danook de zg. levende natuur of biologie.

Daarbij zullen ook alle levenskenmerkende zaken zoals ontstaan, voeding, ademhaling en voortplanting onder meer aan bod komen.

Het andere deel betreft de zg. dode natuur of fysica, met als kenmerkend onderscheid, dat hierbij elke vorm van leven ontbreekt. Denk bijvoorbeeld aan stoffen, grondstoffen en materialen.

Daarmee hebben wij in elk geval een goed werkbaar, praktische indeling bij de hand. In wetenschappelijke kringen gaat de opsplitsing uiteraard veel verder door. Voor ons als vogelaars komt deze indeling, regelmatig goed van pas.

Er bestaat daarbij ook geen absolute afscheiding tussen die beide terreinen.

Ze gaan, over en weer, vaak in elkaar over zelfs!

Met een concreet voorbeeld, willen we dat benadrukken, om daarmee dit gedeelte te besluiten. Na het afsterven van een zg. levend organisme, zal de organische materie uit elkaar vallen, om vervolgens opnieuw gebruikt te kunnen worden bij de opbouw van nieuwe levende natuur.

Het DNA volgt evenwel een andere weg, en zal binnen de eigen soort, continu levend kunnen blijven voortbestaan, en ook vernieuwend werken. Dankzij vele mogelijkheden van de natuurlijke voortplantingstechnieken, hebben we hiermee, wel één van de belangrijkste pijlers van en voor evolutie te pakken.

Natuurkundig

In het vorige artikel, hebben we bekeken, hoe ontzettend belangrijk de zon is, voor alle leven. Terugkerend bij de vogels, hier meer speciaal bij de bevedering, blijven de effecten van zonlicht daarop, nog even onderwerp van bespreking.

De algemeen bekende uitwerkingen, zoals het oplekken van bevedering en het verdonkeren van hoorndelen laten we hier buiten beschouwing.

Dit doen we mede, omdat deze veranderingen pas geleidelijk en langzaam, tot stand kunnen komen. Bovendien zijn ze veelal tijdelijk aanwezig en voor wat het resultaat betreft ook niet erfelijk. Waar we wél mee doorgaan, zijn de soort- of raseigen effecten, vanwege een speciale bevedering.

Het zijn natuurkundig (fysisch) te verklaren zg. optische- of lichtverschijnselen. Er bestaat daarvoor zogezegd één algemene regel die ons zegt, dat bijzondere effecten pas kunnen optreden, wanneer de zonnestralen een "speciale behandeling" hebben ondergaan.

Zo geven we lichtstralen m.b.v. een spiegel of reflector desgewenst een totaal andere richting (weerkaatsing).

Dat doen we ook als we door een vergrootglas kijken of gewoon onze bril gebruiken (breking).

Een regenboog ontstaat eveneens door lichtbreking maar nu zijn het de waterdruppels in de lucht die daarvoor zorgen.

Samenvattend mogen we stellen, dat er altijd een 'hulpmiddel' aan te pas zal komen, om met lichtstralen een speciaal effect te kunnen oproepen.

Bij bepaalde soorten vogels, kan dat 'hulpmiddel' ingebouwd zijn of worden, in de structuur van hun bevedering.

Dat is dan voor de volgende gelegenheid.

Deze keer gaan we het hebben over een vogel die bij menig vogelliefhebber bekend is. Vele hebben deze vogel wel eens in hun collectie gehad. Vaak komen we ze tegen in een gezelschapsvolière en ze geven daar hun bezitter veel plezier.

Door de ogen van de keurmeester

Diamantduif

Er zijn echter maar weinig liefhebbers die met deze soort gericht kweken voor de tentoonstelling.

We komen deze vogels wel regelmatig tegen op tentoonstellingen maar dan is het altijd gering in aantal en dat is op zich jammer. Om zich zijn het vogels die eigenlijk op iedere tentoonstelling thuishoren.

We hebben het in dit artikel over de Diamantduif en dan met name de wildkleur, die ook wel grijs genoemd wordt. Natuurlijk zijn er ook al een aantal mutaties geweest binnen deze soort, maar daar zullen we ons verder niet mee bezig houden.

In dit artikel gaan we de wildkleur eens als keurmeester bekijken. Deze vogels worden gekeurd op een keurbriefje dat speciaal voor de duiven is. Ook op dit keurbriefje hebben we vijf rubrieken en deze zullen we zoals gebruikelijk allemaal nalopen en bespreken.

Rubriek 1

In de eerste rubriek kijken we naar het formaat, model, houding en conditie. Het formaat van de diamantduif is, gerekend van de punt van de snavel tot aan de punt van de staart, 20 tot 24 centimeter. Dit formaat wordt bijna altijd wel gehaald door de vogels die op de tentoonstellingen te zien zijn. Deze vogel heeft een romp die eivormig is en aan het smalle gedeelte daarvan bevindt zich de staart, die in verhouding tot de romp best wel lang is. In de borst moet de vogel vrij breed zijn, terwijl hij verder toch een slanke

indruk moet geven. Het mag dus beslist geen dikke geblokte vogel zijn, maar een slanke vogel met een brede borst. Eigenlijk kun je dit vergelijken met een man die veel in de sportschool is geweest en daarbij een behoorlijke borstomvang heeft en richting zijn achterste wordt hij dan steeds smaller. Heeft onze diamantduif een dergelijk model, dan ziet hij er goed uit.

Het kopje van deze vogel staat los van de romp op een vrij dunne hals. Het kopje is ook eivormig en het oog hoort centraal in het kopje te zitten. De vleugels dienen tegen het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten dienen te sluiten op de stuit. Kun je vanaf de voorzijde tussen de vleugels kijken dat is de vogel te smal.

Het spreekt voor zich dat de vogel in een prima conditie moet zijn om goed

in de punten te kunnen komen. Tijdens een keuring zie je nogal eens vogels waaraan je kunt zien waar de vogel is vastgepakt. De bevedering zit op die plaats niet helemaal strak.

Op zich is dat moeilijk te voorkomen omdat je de vogel nu eenmaal moet pakken om hem in de grote tropenkooi te plaatsen, zodat hij gekeurd kan worden. Wil je deze problemen voorkomen dan kun je de vogel bete met een handschoen pakken. Hiermee voorkom je dat je vette handen

KEURLIJST - DUIVEN		NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS		
Huisnummer		Bekeringen		
Keurmeester		1949/2012		
Breedte		Bekeringen		
Gekeurd volgens	Ring nr.			
Snavel en	Romp nr.			
1	2	30	30	Formaat, model, houding en conditie
15	10	15	10	Poot en snavel
8	5	8	5	Bekering
20	10	20	10	Keuringsgerechtigd en Merkbijde
35	—	35	—	Kop, vleugel, staart en lichaamskleuring
Totaal				
Eenheidsnummer				
Totaal: Generaal				
Behaalde prijs		Datum		
		Veranderingen maken deze keurlijst ongeldig		
		Keurmeester		

de vogelveren raken. Het beste is om hiervoor een katoenen of zijden handschoen te gebruiken. Pak je hiermee de vogel voorzichtig vast, dan zul je bijna niet kunnen zien waar je de vogel hebt vastgepakt.

Snavel en poten

Bij rubriek 2 kijken we naar de snavel en poten. De snavel van deze vogel is vrij lang en dun. Tijdens een keuring zien we nog wel eens vuile poten of een vogel die een nagel mist. Vaak zijn dit vogels die zo uit de ren gepakt zijn en in de TT kooi geplaatst zijn. Op zich is dat natuurlijk jammer want dit kost strafpunten. Bij het missen van een nagel worden 3 punten in mindering gebracht.

Bevedering

Bij rubriek 3 kijken we naar de bevedering van de vogel en daar heb ik al het nodige over verteld bij de conditie. Daarnaast komen we nog wel eens beschadigingen tegen die veroorzaakt worden omdat de vogel zich beschadigd heeft tegen de tralies van de kooi. Dit laatste komt doordat de vogel niet gewend is aan de kooi. Een beetje training kan dit euvel aanmerkelijk verminderen.

Kleur

De kleurdiepte en kleurregulariteit worden beoordeeld in rubriek 4. De lichaamskleur

diamantduifje - pastel

Alle Vogels

Dit artikel is tot stand gekomen door een samenwerking tussen Onze Vogels en de website "www.allevogels.nl".

Als een kweker zijn vogel tijdens een tentoonstelling laat keuren, zijn er achteraf altijd op- en/of aanmerkingen op het keurresultaat. Maar altijd speelt er ergens in het hoofd de gedachte "hoe kijkt die keurmeester nou naar mijn vogels?". Keurmeester Ton Koenen legt uit waarop een keurmeester naar uw vogels kijkt en waar hij op let. Met enige regelmaat zullen de artikelen ook in Onze Vogels geplaatst worden.

van deze vogel is diep donker blauw-grijs van kleur. Dit is een kleur die je een keer gezien moet hebben, want hij is niet te vergelijken met een kleur in de dagelijkse omgeving. Het kopje is lichter van kleur en die kleur noemen we helder blauw-grijs. Regelmatig staan er vogels op de keurtafel die een vlekke-rijge kleur hebben en dat geeft natuurlijk aftrek van punten. Verder komt het regelmatig voor dat de vogels bruine aanslag laten zien. Dit komt vaak doordat de vogel te jong is en dus nog een gedeelte van zijn jeugdkleed laat zien. In zijn jeugdkleed heeft deze vogel namelijk nogal wat bruin zitten en het duurt even voordat dit bruin helemaal verdwenen is. Dus kom niet met te jonge vogels naar de keuring.

Het kan natuurlijk ook zo zijn dat de vogel niet fokzuiver is en dus bruin bij zich heeft. Als je zomaar een koppeltje hebt gekocht, dan kun je dat niet weten.

Om goede wildkleuren te verkrijgen is het van belang om met fokzuivere vogels te kweken.

Tekening

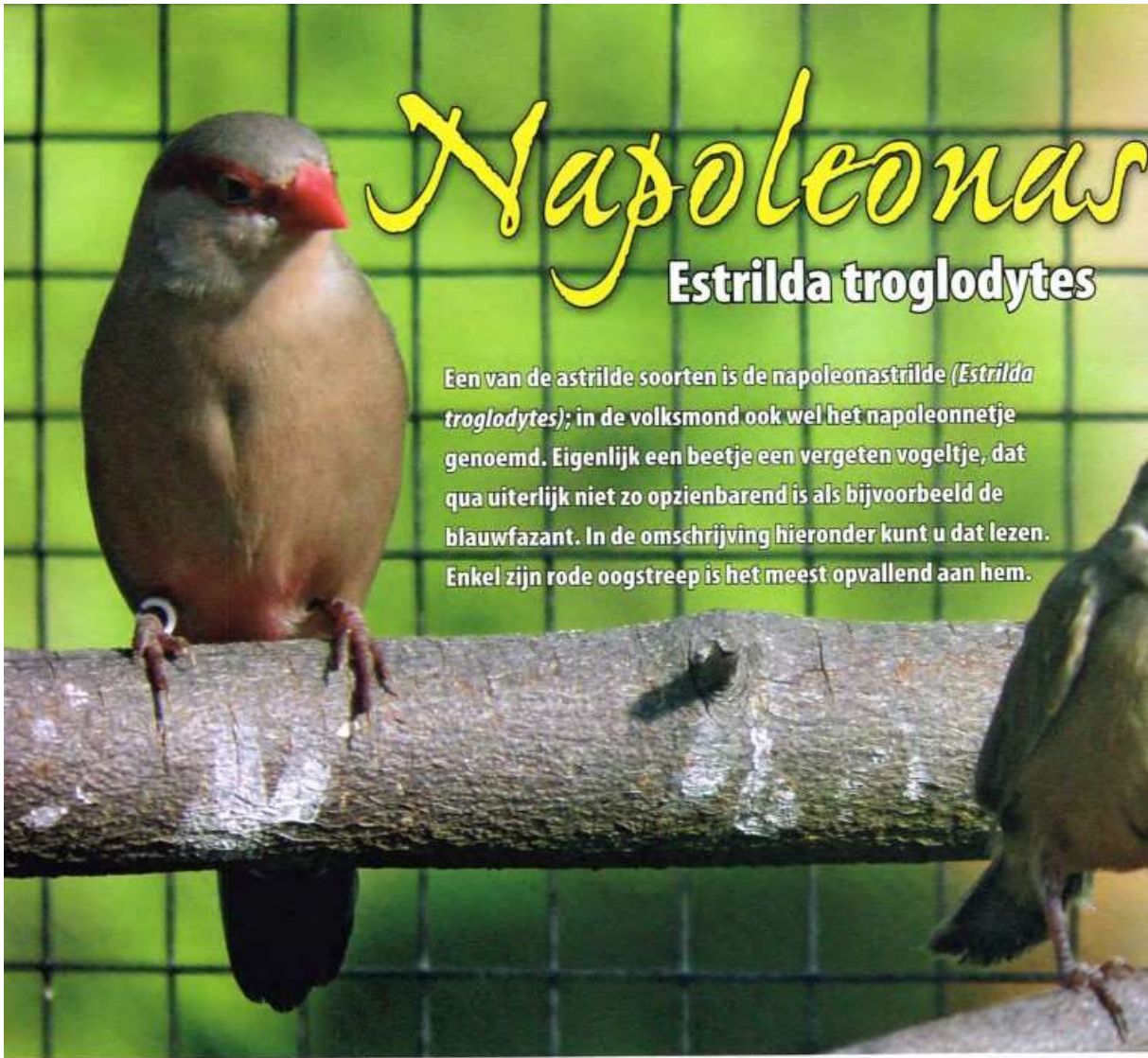
In de laatste rubriek kijken we naar de tekening van de vogel. Eén onderdeel van de tekening is natuurlijk het vleugeldekk van deze vogels, want daar moeten de diamantjes zitten. Dit zijn witte stippen die niet te groot mogen zijn en die ook niet mogen uitvloeien. De stippen moeten rond of nagenoeg rond zijn en in enkele gebogen lijnen over de vleugel lopen. Dit laatste is niet altijd het geval en het komt nogal eens voor dat de diamantjes heel onregelmatig op de vleugels zitten. Dit is niet goed en kost dus punten.

De stippen mogen beslist niet op de mantel of op de rug van de duif zitten, want dit is een grove fout. Als je dus goed kijkt naar deze vogel dan zien we een vogel die alleen stippen op de vleugels heeft en niet op de rug, daar laat de vogel zijn oorspronkelijke kleur zien. Een ander onderdeel is de oogring van washuid. Deze is bij de doffer iets breder dan bij de duivin. Er is ook nog een onderdeel wat we eigenlijk alleen maar zien als de staart wordt gespreid. Dit is namelijk de zwart/witte tekening welke aan de onderkant van de staart zit.

Punten

De punten voor een gemiddelde vogel zijn 27-8-5-17-32 en dan hebben we een vogel van 89 punten. Op de tentoonstellingen komen we regelmatig vogels tegen die behoorlijk hoger scoren dan het gemiddelde. Deze vogels krijgen dan een punt extra in de rubrieken 1, 4 of 5 en de uitstekende exemplaren krijgen in alle rubrieken er een punt bij en dan hebben we een vogel van 92 punten. Als je zo'n vogel ziet dan is het een lust voor het oog. Een top diamantduif in de wildkleur is schitterend om te zien. Op onze nationale show komen we deze vogels helaas niet al te veel tegen. Dit is jammer, want het zou een verrijking voor onze show zijn. Misschien zijn er wel leden die het eens willen proberen met deze vogel en krijgen we in de toekomst ook Diamantduiven op onze show. Ik het vorige clubblad heeft een beschrijving gestaan over het houden van en het kweken met deze vogels. Het kan een steuntje in de rug zijn als je met deze vogels wil beginnen.

Veel succes met de kweek! <

Napoleonas

Estrilda troglodytes

Een van de astrilde soorten is de napoleonastrilde (*Estrilda troglodytes*); in de volksmond ook wel het napoleonnetje genoemd. Eigenlijk een beetje een vergeten vogeltje, dat qua uiterlijk niet zo opzienbarend is als bijvoorbeeld de blauwfazant. In de omschrijving hieronder kunt u dat lezen. Enkel zijn rode oogstreep is het meest opvallend aan hem.

Toch is hij bij de verschillende liefhebbers van Afrikaantjes een geliefd vogeltje. Altijd in de weer en een mooie aanvulling in een volière met andere astrilde soorten. Kruisingen met de St. Helenafazantjes zijn bekend, maar met die laatste soort zijn ook andere astrilde soorten, zoals de teugelastrilde en het oranjekaakje niet veilig. Helaas speelt de stop op de import ons parten en veelal moeten wij het doen met de vogeltjes, die de leden in het bezit hebben. Des te belangrijker is het dat kweek met deze soorten voorspoedig verloopt. Het is Jan Boer, een ScAP lid in hart en nieren, verleden jaar gelukt en hieronder treft u zijn verslag. Wij wensen u veel leesplezier! De Speciaalclub Afrikaanse Prachtvinken.

NAPOLEONASTRILDE (*Estrilda troglodytes*)

Relatie

De Napoleonastrilde behoort tot de 'Echte Estrilda's'. Deze soort is het meest verwant met de Helena-astrilde (Sint-Helena fazant) (*Estrilda astrild*), Teugelastrilde (*E. rhadopyga*), de Jemenastrilde (*E. rufibarba*) en de Zwartmaskerastrilde (*E. nigritoris*). De eerste drie soorten zijn de bekendste soorten en worden nogal vaak door elkaar gehaald, terwijl ze toch goed te onderscheiden zijn. Napoleonastrilde: geen bestreep lichaam, zwarte stuit; Helena-astrilde: gestreep lichaam,

stuit in de kleur van het lichaam; Teugelastrilde: licht gestreep lichaam, stuit rood, rood op de vleugels, snavel donker.

De Zwartmaskerastrilde lijkt op de Helena-astrilde met een zwarte oogstreep i.p.v. de rode.

De Jemenastrilde heeft wel wat weg van een Napoleonastrilde met streepjes en de snavel van de Teugelastrilde. In de volière worden voor zover bekend alleen de Napoleon-, de Teugel- en de Helena-astrilde gehouden. Van de Napoleonastrilde worden geen ondersoorten onderscheiden.

De Napoleon is de waardvogel van de Dominicaner wida (*Vidua macroura*). Een geelsnavel mutant van de Napoleon werd vroeger beschreven als aparte soort (*E. canthrophrys*).

trilde

Verspreidingsgebied

De Napoleonastrilde komt voor in een groot gedeelte van Afrika, vlak boven de evenaar over de gehele breedte. De landen waar ze gevonden worden zijn: Senegal, Gambia, Guinee tot Mali, Burkina Faso, Ghana, Togo, Niger, Kameroen, Tsjaad, Soedan, Ethiopië en Eritrea. Deze soort is 'succesvol' geïntroduceerd in Puerto Rico in de jaren '60 en in Hawaï (Oahu) waar ze na de zeventiger jaren niet meer gesignaleerd zijn.

Leefgebied

De Napoleonnetjes, zoals ze ook worden genoemd, leven in de brede band beneden de evenaar die wordt gekenmerkt door droge savannes en steppen. Zij houden zich op in het dichte doornige struikgewas. Ze komen langzaam maar zeker ook voor in de buurt van cultuurgronden. In Ethiopië leven ze ook in het bergland tot wel 2200 meter hoogte.

Voorkomen

Veel voorkomend vogeltje. Dit is echter wel plaatselijk, er zijn streken in hun leefgebied waar ze nauwelijks voorkomen.

Sociaal gedrag

Ze komen meestal voor als paartjes of als kleine gemeenschappen. Vermoedelijk dat de jongen het eerste jaar in de buurt blijven. Als de watervoorziening minder wordt gaan ze vaak

in grotere groepen op zoek naar water. Meestal met andere prachtvinken.

Omstandigheden

Gemiddelde temperaturen in januari tussen 20 en 25 °C en in juli 30 tot 35°C. Neerslag in januari niets, in juli 0 tot 20 cm.

Voedsel

Na de regenperiode worden halfrijpe en rijpe graszaden uit de halmen gepeuzeld. Tijdens de droge periode zoeken ze zaden op de grond. Het menu wordt aangevuld met passerende insecten.

Nestbouw

Het peervormige nestje wordt in of tussen graspollen gebouwd. Het wordt gemaakt van grashalmen en voorzien van een lange, afhanginge insluipgang. Deze gang kan wel 10 tot 15 cm lang zijn! Op het nest wordt een schijnnest gebouwd waarin opvallend lichtgekleurde steentjes en uitwerpselen worden gelegd. De afhanginge insluipgang en het schijnnest worden vermoedelijk gebruikt om roofdieren op een dwaalspoor te brengen. In de volière wordt alleen een hoog nest gebouwd als de grond te onrustig is of als hier geen geschikte plek gevonden wordt.

De nesten zijn bal- tot peervormig en hebben meestal een insluipgang van 10 tot 15 cm lang.

Het nest wordt gemaakt van grassen en de binnenkant wordt bekeerd met lichte veren of andere lichte zachte materialen. In het hanennest wordt meestal meer licht materiaal gevonden dan in het echte nest.

Boven op het nest worden vaak glimmende stukjes materiaal gelegd. De nesten hebben vaak meerdere hanennesten. Deze hanennesten bevatten altijd meer veren en meer glimmende materialen dan het echte nest. Gedacht wordt dat het bouwen aan de hanennesten de man bezighoudt. Als er jongen zijn stopt de man namelijk met het bouwen.

Voortplanting

Een legsel omvat tussen de 3 en 5 >

Beschrijving (*Estrilda troglodytes*)

Man: 10 cm. Bovenkop diepgrijs met een bruine gloed, rug en vleugels bruin, stuit en staart zwart, oogstreep rood, gezicht, keel, borst beige, tussen de poten rood, onderdelen vaak rood bewaasd, snavel rood.

Pop: Als man, maar vlek tussen de poten is kleiner, onderdelen niet rood bewaasd.

Geluid

De contactroep klinkt als 'tsiu' of 'tsi' of variaties hierop.

De alarmroep is een luider 'tsjirrr' of 'tsici'. De mannetjes zingen een niet onaangenaam 'tsie-tsjie' met nadruk op de laatste toon.

eitjes. De Dominicaner wida legt daar nog eens 1 of 2 eitjes bij. De eitjes worden door beide partners bebroed. Na 18 tot 22 dagen verlaten de jongen het nest. Ze zijn na ongeveer 5 weken onafhankelijk en 3 maanden later op kleur.

Bijzonderheden

Gemakkelijk te houden vogeltjes, het zijn echter geen koloniebroeders. Soms gaat het goed, maar meestal is er onrust, als de broedtijd nadert. Tijdens het broedseizoen kan men daarom beter niet meer dan een koppel in een volière of broedkooi houden.

Geraadpleegde literatuur

Prachtvinken in Beeld – Tony Jochem
Kweken van Prachtvinken – Tony Jochem
Das Prachtfinkenbuch – Horst Bielfeld
Finches & Sparrows – P. Clement, A. Harris & J. Davis
Estrildid Finches of the World – Derek Goodwin.

Kweekverslag Napoleon astrilde

Op dertig april 2012 heb ik weer een deel van mijn vogels in de buitenvolière gedaan.

De buitenvolière heeft een klein onverwarmd nachtverblijf waarin ik ook de vogels voer. Het nachtverblijf is slechts twee bij een meter incl. de sluis, de buitenvolière is twee bij drie meter. Om het rustig te houden in de volière zijn er maar zes vogels in uitgezet. Een koppel Blauwkop blauwfazanten, een koppel Schlegel groene druppels en een koppel Napoleonnen. Allen hebben gebroed en jongen gehad, alleen de druppels lieten na een kleine week hun jongen in de steek. Omdat ik alleen maar Afrikaanse prachtvinken heb is er bij de inrichting goed gekeken naar de beplanting. Daar de meeste Afrikaanse prachtvinken, en zeker de astrilden, vaak op de grens leven van beplanting en grasland is een gedeelte alleen met gras beplant met daarin een stronk van de knotwilg.

Toch werd er eerst door het mannetje

van de Napoleonnen een nest gemaakt in een mandje boven in de volière dat gevuld is met kunststof kerstgroen. Dit nest werd vervolgens ingepikt door de druppels.

Bovendien had de pop er echt nog geen trek in. Wat de man ook zong en hipte met een strootje in zijn snavel, ze was niet te versieren.

Maar toen er een nest op de grond gemaakt werd, in het gras tegen de stronk van de knotwilg aan, kreeg ze interesse. Het was inmiddels al juli en ik had de hoop bijna opgegeven dat het dit seizoen nog wat met ze zou worden. Regelmatig zag ik ze bij onraad uit die hoek komen.

Toen toch maar even een kleine controle uitgevoerd. En ja hoor ik voelde door de nauwe ingang dat er eieren in het nest lagen. Op het nest was een prachtig "hanennest" gemaakt, daarin lagen steentjes, schelpjes ed. De eieren werden overdag bijna alleen door de pop bebroed.

Lastig was wel dat ik niet precies wist wanneer ze waren gaan broeden.

Toch maar een berekening erop los gelaten en na 14 dagen weer eens in het nest gevoeld. Ik voelde toen wat zachts, dat waren duidelijk jongen

maar hoeveel?

Na een dag of zeven ben ik de volière ingegaan met de ringen en een paar lange vingers. Want zie maar eens jonge Napoleonnen door die slurf uit het nest te krijgen! Het bleek er "maar" eentje te zijn. De ring ging er prima om. Na 3 dagen heb ik het jong wederom aan zijn oren het nest uitgetrokken om te controleren of de ring er nog omzat. Dit bleek het geval.

In tegenstelling tot de meeste Afrikaanse prachtvinken blijven deze jongen lang in het nest. Het duurde dan ook 21 dagen eer het jong zich in de volière liet zien.

Ik gebruik 4 soorten opfokvoer: Premium Eggfoot en Protein mix van Cédé, van Avian Exoten mix en Delikat insectenvoer.

Ik neem van elke soort een gelijke hoeveelheid en maak dat klein met de staafmixer waarna ik het door elkaar roer. Elke dag pak ik een deel en voeg daar vochtige Rusk aan toe. Dan meng ik er nog wat Fonio paddy en gedroogde rode muggenlarven door. Daar bovenop als levend voer mieren-eieren en zelfgekweekte larven van de fruitvliegjes. <

In het verleden ben ik opgegroeid met het houden van vogels na een tijdje ben ik er mee gestopt omdat ik dit niet meer kon combineren met het werk.

Een aantal jaren leden (in 2010) heb ik de hobby weer opgepakt. Samen met mijn zoon. Hij vind het houden van vogels ook geweldig.

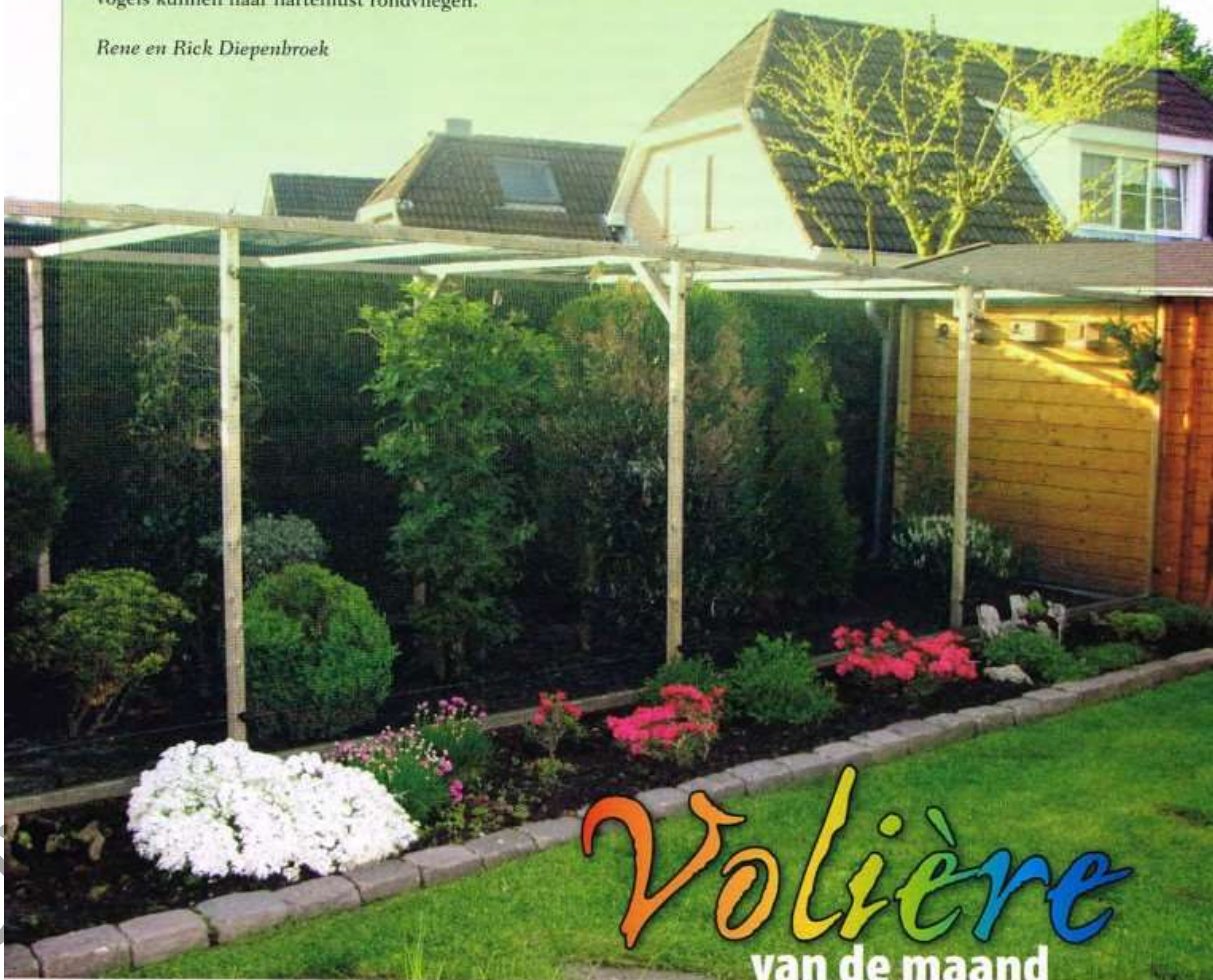
We hebben samen een nieuwe volière gebouwd en de oude die er al stond afgebroken.

We hebben voor een mooie tuinvolière gekozen met ruime beplanting. Het nachthok is voorzien van twee vluchten die ik eventueel als een vlucht aan elkaar kan maken. Verder staan er nog een aantal broedkooien.

De volière is bevolkt met Europese wildzang waaronder de gewone sijs, een koppel groenlingen en een trio barmsijsjes. Binnen heb ik nog spitstaarten, zebra- vinken, zilverbekjes en een koppel Helenafazantjes. De laatste heb ik ook in de buitenvolière gehuisvest en de vogels kunnen naar hartenlust rondvliegen.

Rene en Rick Diepenbroek

Italiaanse kooien bij Sukses!

Voor onze lezers en bezoekers van de Bondsshow is de firma Sukses uit Delft geen onbekende. Dit bedrijf (groot gemaakt door oud-keurmeester Jaap de Blij en tegenwoordig gedreven door Hans Gielezen, zie foto) is immers al jarenlang vaste adverteerder en standhouder.

Onlangs bezocht ik hen omdat ze met trots aankondigden dat zij tegenwoordig in eigen opdracht kooien in Italië laten maken. Reden genoeg om hen eens te bezoeken en dit moois met eigen ogen te bekijken.

Wensen

Sukses was op zoek naar huisvesting die goed schoon te houden was, licht van gewicht en modulair te gebruiken om de kweekruimte zo efficiënt mogelijk in te richten. Door de jarenlange eigen ervaring en contacten met de liefhebbers over hun wensen hadden ze een goed beeld van wat in hun ogen de ideale kooi zou kunnen zijn. Nu wil het geval dat Sukses actief is in de handel met Italië en hun wensen dus goed konden delen met een producent die veel voor de Italiaanse topkwekers maakt. De Italianen hebben echter meer vraag naar losse kooien, terwijl wij Nederlanders onze kooien liever

wat groter en stevig stapelbaar hebben. Aanpassingen waren dus nodig. Op aangeven van Sukses heeft hun producent nu een speciale eigen lijn voor hen ontwikkeld. Daarbij is niet over een nacht ijs gegaan, want er komt bij het maken van kooien e.d. nog veel kostbaar handwerk kijken en de te produceren aantallen zijn direct groot. Maar alle moeite loonde, want de Sukses-lijn bevat inmiddels een aantal kooien en accessoires die inderdaad volledig voldoen aan de hoge eisen van de Nederlandse vogelliefhebber. Sukses is er met recht trots op!

Voordelen

Ten opzichte van standaard massaproductie zijn er een aantal in het oog springende pluspunten. We noemen er een paar:

- Op aanvraag zijn de kooien te leveren in elke gewenste kleur. Ze zijn voorzien van een poedercoating laag.

- Zijpanelen zijn uitneembaar, waardoor ze uit te breiden zijn tot een vluchtje.
- Lussen aan de zij- en onderkant maakt de kooien gemakkelijk en stevig stapelbaar.
- Er is een multifunctionele 3-in-1 kooi: met middenschuif als mannenkooi, zonder deze als broedkooi en later eenvoudig om te zetten naar een babykooi.
- Standaard geleverd met bodemroosters voor betere hygiëne, stokjes en bakjes. De kooien zijn bij aanschaf compleet en direct te gebruiken.
- De meeste series hebben flexibele plastic bodemplades – waardoor minder snel breuk ontstaat
- Onderstellen met rem en grote wielen voor een hoger gebruiksgemak.
- Er zijn veel bijpassende accessoires beschikbaar. Daaronder zijn aansluitende ijzeren nestmandjes (minder luisgevoelig), een handige transporthouder voor drinkflesjes (zie foto), etc.

Conclusie

Bij nadere beschouwing zien de kooien

er qua uitvoering buitengewoon degelijk en luxe uit. De aan de Nederlandse wensen aangepaste stapelbaarheid leidt tot een solide constructie in de kweekruimte, die daarnaast ook nog eens een fraaie en professionele uitstraling heeft. Met name de mogelijkheid die deze serie biedt om de vogels onder heel hygiënische omstandigheden te kunnen huisvesten spreekt mij erg aan. Geen gedoe met te lage laden en andere knoeierij en heel gemakkelijk schoon te houden. Over de verschillende accessoires is inderdaad goed nagedacht: ze zijn fraai en handig. Kortom: er is alle reden om tijdens de komende Bondsshow eens zelf een blik op de Sukses-serie te werpen. Of een bezoekje te brengen aan Delft natuurlijk. Eventueel goed te combineren met een dagje uit, want de winkel van Sukses is aan de rand van de oude binnenstad gelegen. <

Meer informatie & contact:

www.sukses.tv

Sukses Vogelvoeders, Buitenwatersloot
123, Delft 015 214 29 01

Van het vorige artikel (dat handelde over de wildkleur) komen we nu op de mutaties van de turquoiseparkiet.

man Dilute

Mutaties

Turq

MUTATIES

In de loop van de jaren zijn er diverse mutaties ontstaan bij de turquoise parkiet.

Sommige daarvan zien we in vele getallen, maar een aantal lijken wel verdwenen te zijn.

De palefallow, bronzefallow, rec. Bont en melanistic worden zelden tot nooit meer waargenomen.

Mocht u er in u bezit hebben neem dan contact op met de Neophema Studie Groep.

ROODBUIK

Vererving: Selectie vorm (gedraagt intermediair dominant.)

Symbool: RB

Deze kleurslag is door selectieve kweek bereikt, dus geen mutatie.

Gebruik makend van een aanwezige kleine hoeveelheid rood is door selectie

een vogel ontstaan met een geheel rode buik. Bij erg goede exemplaren loopt het vanaf het masker tot aan de onderstaart.

De vererving gedraagt zich intermediair dominant. Dit wil zeggen wanneer je een roodbuik x een niet roodbuik paart, dat alle jongen hieruit ook rood zullen tonen maar in mindere mate dan de ouder roodbuik.

GRIJSFACTOR

Vererving: autosomaal dominant.

Symbool: G.

Mutatie van de vederstructuur.

De grijsmutatie berust op een reorganisatie van de inwendige structuur van de baarden waarbij de sponszone en de medulla niet als zodanig meer herkenbaar zijn. Er vindt daardoor geen verstrooiing (interferentie) van blauw licht plaats.

DONKERFACTOR

Vererving: autosomaal onvolledig dominant (of incompleet dominant)
Symbool: D voor een enkelfactor en DD voor een dubbelfactor (Double Dark)

Mutatie van de vederstructuur.

Is al ontstaan bij de Turquoise parkiet, bij de Splendid parkiet nog geen Donkerfactor in Europa is, anders zou de DD groen & DD blauw (mauve) er ook wel zijn.

Donkerfactor door verandering van de baardbouw, kleinere baarddiameter en minder diepe bewolkte zone vindt er meer absorptie van licht plaats, waardoor de totaalkleur donkerder groen wordt.

Bij een vogel met een dubbele donkerfactor D.D. zal de totaalkleur nog donkerder worden (Olijfgroen).

De diameter van de baarden wordt

Man DD groen

Cinnamon Grijsgroen

Roodbuik opaline grijsgroen

noisineparkieten

eveneens kleiner, hierdoor wordt de lichaamskleur donkerder.

Uit de paring donkerfactor x donkerfactor komen jongen met een dubbele donkerfactor DD, deze werden tot nu toe olijfgroen genoemd in de groen serie en DD blauw (mauve) in de blauw serie.

Het verschil tussen enkelfactorig en dubbelfactorig is zeer goed te zien.

VIOLETFACOR

Vererving: autosomaal onvolledig dominant (of incompleet dominant)

Symbool: V

Mutatie van de vederstructuur.

Violet factorige zijn al ontstaan bij de Bourke-, Turquoise- en Splendid parkiet.

Echte violette bestaan nu nog niet, want dan moet dit in combinatie gaan met 1 donkerfactor en de blauw factor, in principe zou deze momenteel enkel bij de Turquoise parkiet kunnen, maar de blauwe is nog zo zeldzaam en de violetfactorige ook, dat deze nu nog niet aan elkaar gekoppeld zijn met een Donkerfactor.

Door een veranderde, veel fijnere structuur van de sponszone wordt door middel van interferentie violet licht in plaats van blauw licht teruggekaatst. De werking van deze mutatie komt het best tot uiting in combinatie met één donkerfactor, in de blauw of turquoise serie

Met een enkele donkerfactor ontstaat het typische violet kleur.

Bij een DD blauw (mauve) is er nagenoeg geen effect, de violetfactor is dan moeilijk zichtbaar.

Bij vergelijking is de kleur een nuance donkerder dan zonder violetfactor factor erbij.

De violetfactor zal bij een intensieve blauwe Splendid parkiet met een DF violet goed zichtbaar zijn, dit kunnen mooie diep blauwe vogels zijn.

Vaak worden deze vogels aangezien voor kobalt maar zijn dat niet.

Bij de wildkleur Splendid parkiet worden vaak de violetfactorige vogels voor donkergroen aangezien.

OPALINE

Vererving: geslachtsgebonden recessief.

Symbool: Z op Mutatie die de distributie van eumelanine en psittacine wijzigt.

De opaline factor is ontstaan bij de Bourke-, Splendid- en Turquoise parkiet.

Typisch kenmerk is de blanke vleugelspiegel.

Ook een typisch kenmerk is dat de oorspronkelijke plaats van het geel en rood psittacine nu op andere plekken te voorschijn komt, of zelfs verdwijnt. Bij de opaline Turquoise parkiet zien we dat de rode vleugelbalk bij de man verdwijnt bij overjarige vogels en dat bij de pop nu wel een rode vleugelbalk verschijnt, in combinatie met de roodbuik en opaline factor krijgen ook de mannen weer rood op het rug/vleugeldekk. cinnamon

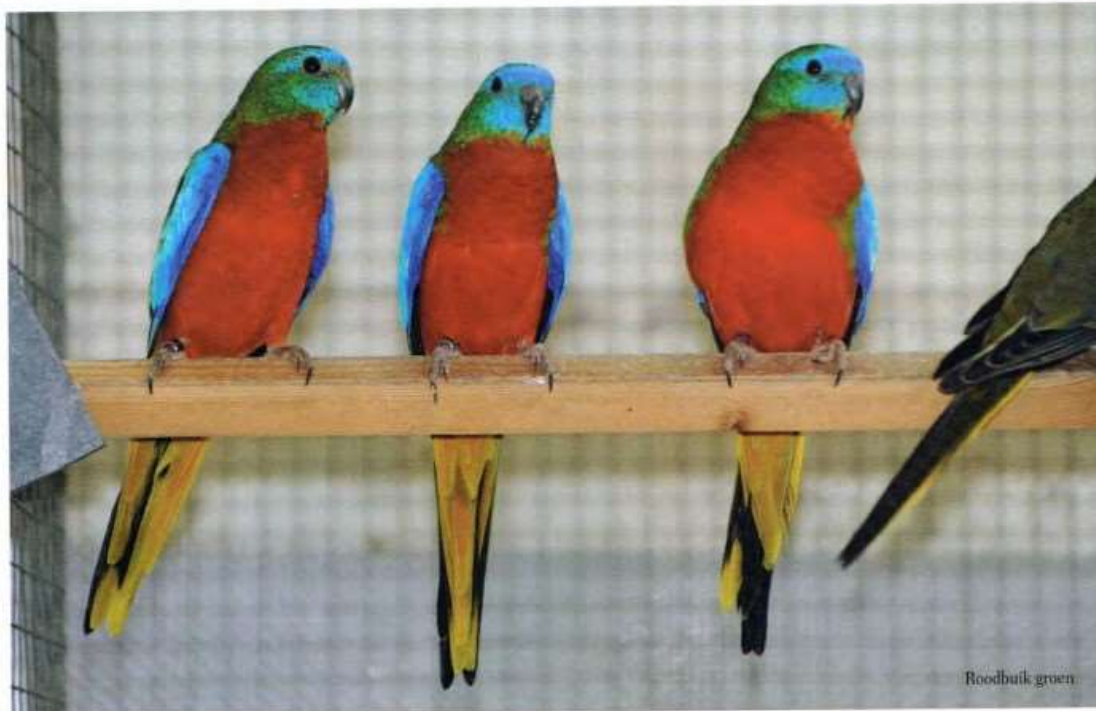
CINNAMON

Vererving: geslachtsgebonden recessief.

Symbool: Z cin

Kwalitatieve reductie van het eumelanine, dit is bruin in plaats van zwart van kleur.

Door een onvolledige oxidatie van het >

Roodbuik groen

eumelanine wordt dit niet zwart maar blijft bruin van kleur. De kleur die vervolgens ontstaat, is in grote mate afhankelijk van de concentratie eumelanine. De lichaamskleur wordt een nuance lichter van kleur en is bruin bewaasd. De vogels worden geboren met rode ogen, welke na enkele dagen donkerder worden.

BRONZEFALLOW

Vererving: autosomaal recessief
 Symbool: abz
 Kwalitatieve reductie van 30-40% eumelanine.
 Het is het donkere type van fallow. Vleeskleurige poten, ondersnavel donkerbruin, oogkleur rood met geelachtige iris, multiple allele met nsl-ino. Noot: als je een bronzefallow x een palefallow paart krijg je hieruit alleen wildkleuren die voor beide factoren split zijn. Het is af te raden om deze combinatie op te zetten, gezien dit een niet gevraagde kleurcombinatie is. (De bronzefallowPalefallow is geen gevraagde kleurslag).

PALEFALLOW

Vererving: autosomaal recessief
 Symbool: pf
 Kwalitatieve reductie van 75-80% eumelanine.
 Het lichte type van de fallow. Licht vleeskleurige poten, ondersnavel licht bruin, oogkleur helder rood zonder zichtbare iris. De mutatie werd vroeger geelpastel of geel genoemd.

FADED

Vererving: autosomaal recessief.
 Symbool: fd
 Kwantitatieve reductie van 15%-20 % eumelanine.
 De faded is ontstaan bij de Turquoise-, Splendid- en Elegant Parkiet.
 Door de geringe reductie lijkt de faded op een te donkere pastel, het grote verschil is dat de vleugelpennen zijn egaal gereduceerd t.o.v. de pastel donkergrijs.

DILUTE

Vererving: autosomaal recessief
 Symbool: dil
 Kwantitatieve reductie van 70-80% eumelanine.
 Het psittacine wordt niet aangetast

door deze factor.

De vleugelpennen en tekening egaal gereduceerd tot zeer bleek grijs. Tot nu toe alleen bij de Turquoise parkiet ontstaan, welke tot nu toe foutief als pastel omschreven werd en geel bij kwekers genoemd.

RECESSIEF BONT

Vererving: autosomaal recessief
 Symbool: s
 Leucisme
 Een zeer onregelmatig bontpatroon dat ontstaat door het plaatselijk ontbreken van pigmentcellen.
 Kenmerk is de afwezigheid van het geslachtsonderscheid. Bij deze mutant ontbreekt dus de typische man kenmerken.

MELANISTIC

Vererving: autosomaal recessief.
 Symbool: m
 Kwantitatieve plus mutatie.
 De melanistic mutatie is al ontstaan bij de Turquoise parkiet

Zo ziet u: de turquoiseparkiet is (met z'n positieve en negatieve eigenschappen) een veelzijdige vogel! <

NBvV nu ook lid van de *Entente Européenne* Kortweg ook wel de EE genoemd

Als medeoprichter van COM mondiale is de NBvV daar natuurlijk ook nog altijd lid van, en zullen we als grootste vogelorganisatie in Europa (zo niet van de wereld) dat ook wel blijven. Maar met het verdwijnen van de Nederlandse bestuurders uit COM mondiale, de heren Maandag en Mulder, hebben de zuidelijke landen de touwtjes in handen genomen en worden veel zaken op Zuid-Europese wijze geregeld.

We waren verwend met onze Hollanders op het hoogste podium waarmee op wereldniveau zaken geregeld werden, zoals je normaliter van een goed bestuur mag verwachten. Onze huidige Nederlandse vertegenwoordiger in COM mondiale Constant van Santen werkt zich drie keer een slag in de rondte, hem wordt veel beloofd en toegezegd, maar hoe Constant zich draait of keert, in de praktijk komt er weinig post uit Italië, het bolwerk van COM mondiale.

Ontwikkelingen

Daarom maakt het hoofdbestuur van de NBvV zich zorgen over deze ontwikkelingen, zeker wanneer je die in relatie zet tot de ontwikkelingen binnen Europa waar het gaat over wetgeving en dierenwelzijn. De signalen die we dienaangaande de laatste jaren ontvangen uit Duitsland liegen er niet om, en als het aan Duitse overheden ligt is het houden en kweken van kleindieren, waaronder vogels, straks alleen nog toegestaan voor maar enkele soorten. In de tweede helft van 2012 begon ook de Nederlandse overheid zich over deze zaken te buigen, en als snel bereiken ons signalen dat onze liefhebbers van tropische soorten en parkie-

ten hun zegeningen nu nog kunnen tellen, maar dat over niet al te lange tijd (en dat is binnen anderhalf jaar na 2012) de Tweede Kamer gaat stemmen over wetten waarin nog slechts enkele vogelsoorten genoemd worden die gehouden mogen worden! Zullen we dan ook nog even praten over wetgeving aangaande dierenwelzijn, waar we als NBvV zeker niet op tegen zijn, en zullen we het ook nog even hebben over op handen zijnde wetgeving aangaande huisvestingeisen voor kleindieren, waaronder ook vogels, dan moet je niet achterover in je stoel blijven leunen en denken dat het zo'n vaart niet zal lopen. Want dat loopt het wel! En hard ook!

Zorgen

Als NBvV hebben we dit soort zaken aangekaart bij COM Nederland en in dezelfde vergadering bij de andere vogelorganisaties van Nederland. Het antwoord was: "Maak je niet druk, dat zal echt allemaal zo'n vaart niet lopen!" Ook COM mondiale schrikt niet op uit haar slaap als Constant van Santen aan de bel trekt.

Arrivederci Manjana... wie morgen leeft, wie morgen weer zorgt.

Misschien dat zulks in Zuid Europese landen wel werkt maar in de noordelijke Europese landen liggen de kaarten toch wel degelijk anders! Goede raad is duur op en de Commissie wetgeving en dierenwelzijn van de NBvV trekt steeds harder aan de bel bij het hoofdbestuur van de NBvV.

Kleindieren

Onze goede vriendschappelijke relatie met Kleindieren Nederland wijst ons de weg naar de gigantische activiteiten die op dit gebied verricht worden door de Entente Européenne de EE. Reden voor de NBvV contact te zoeken met deze organisatie en te vragen naar verdere informatie. Schrik niet als er na korte tijd een stapel papier op ons bondsbureau belandt waar je enige dagen de tijd voor moet nemen om er door heen te worstelen. Ik zal u daar hier ook niet mee gaan vermoeien maar enige wetenswaardigheden wil ik u hier toch niet onthouden.

Entente

De EE is opgericht in 1938 en bestond toen uit 11 leden. Als domicilie werd gekozen Berchem/Luxemburg. De

Henk spreekt de Algemene Vergadering van de Entente toe

structuur van de organisatie bestaat uit:

- Het dagelijks uitvoerend bestuur.
- De secties: pluimvee, duiven, hobbyvogels, konijnen en cavia's.
- Een commissie voor diergezondheid en dierenwelzijn.

Anno 2013 zijn 2,5 miljoen!!! dierenliefhebbers via hun eigen landelijke organisatie aangesloten bij de EE. Nagenoeg alle Europese landen zijn middels een of andere dierenhouder organisatie aangesloten bij de EE. Indrukwekkende getallen en een groot omvattend bolwerk vol activiteiten! Maar is dat in de praktijk ook zo? En daar is maar één manier voor om erachter te komen en dat is óók lid worden van de EE. Ons hoofd bondsbureau Hans van der Stroom kreeg de opdracht om het allemaal voor elkaar te maken en ons aan te melden. Ook daar waren stapels papier mee gemoeid, waarin het hemd van het lijf gevraagd werd. Er moet aan diverse voorwaarden voldaan worden en twee van de voorwaarden vallen direct op. Ten eerste mag per land maar één organisatie van een bepaalde diersoort lid zijn van de EE, en ten tweede wordt de inschrijving getoetst door

het hoofdbestuur van de EE, en wanneer deze in orde is bevonden zal de algemene vergadering van de EE door stemming besluiten of betreffende organisatie wordt toegelaten. Hiervoor echter, dient de organisatie (in dit geval de NBvV dus) zich tijdens en op de algemene vergadering in persoon te presenteren, en haar organisatie in al haar facetten toe te lichten. Na wat telefoontjes met het secretariaat van de EE verloopt de inschrijving voorspoedig en een aantal weken later krijgen we bericht dat we welkom zijn op de algemene vergadering die dit jaar in Bern te Zwitserland gehouden werd. Voor onze presentatie zette Hans van der Stroom een knappe powerpoint presentatie in elkaar die door onze bondsvoorzitter in Bern gepresenteerd mocht worden. De daarbij te gebruiken voertaal was Duits of Engels naar keuze.

Presentatie

Samen met onze commissaris van het hoofdbestuur Sjoerd Munnikma stapte Henk van Hout in het vliegtuig op weg naar.....? Geen flauw idee wat ons te wachten stond. Erg veel ervaring hebbende met de congressen van COM mondiale beslui-

ten Sjoerd en ik dan ook maar geen al te hoge verwachtingen te koesteren. Deze minieme verwachting wordt als snel bijgesteld als we enkele uren later pontificaal ontvangen worden in het Kursaal Congres hotel te Bern. Met een prachtige stand van de EE voor in de hal worden we welkom geheten, waarbij direct opvalt dat de dames achter de receptie weten dat we voor de eerste keer aanwezig zijn. Het gehele congres zou drie dagen omvatten, te weten de eerste dag van aankomst en wederzijdse begroeting en kennismaking. De eerste dag vergadering van diverse geleidingen van het hoofdbestuur van de EE de diverse commissies en besturen van diverse afdelingen (sparten).

De tweede dag voor de middag vergaderingen met de leden van de "sparte" ofwel betreffende dier-afdeling waarvoor men aanwezig is. In de namiddag wordt er voorlichting gegeven met mogelijkheid voor discussie aangaande zaken die de EE behartigt bij de Europese regering. De derde dag, de zaterdagochtend, staat de Algemene Vergadering op het programma. Hoewel we als snel in de >

gaten hadden dat er erg veel landen en natuurlijk vele malen meer congressgangers aanwezig waren, schrokken we toch even toen we de zaal in kwamen voor de grote Algemene Vergadering "het congres" en dat daar meer dan tweehonderd personen aanwezig waren. Een flinke tas promotiemateriaal van de NBvV welk we uitgesteld hadden was dan ook in een mum van tijd verdwenen!

Welkom

Een groot beeldscherm hing achter het hoofdbestuur van de EE, waarop de te behandelen onderwerpen werden toegelicht. Verstaat u geen Duits of Engels? Geen enkel probleem; alles wat gezegd wordt, wordt simultaan vertaald en middels een koptelefoon of oortje kan iedereen het congres perfect volgen!

Dan komt het moment dat "der president von der Hollandische Vogelverein" hr. Van Hout (Von Holtz) naar voren gevraagd wordt om de NBvV te presenteren waarna de stemming tot mogelijke aanneming zal volgen. Onze powerpoint presentatie is een fantastische ondersteuning bij de tekst en uitleg. De ringenfabricage van de NBvV ontvangt

veel bewondering van de aanwezigen, en de mededeling dat de NBvV 80 jaar jong is en graag actief deelnemer wordt van de EE doet de aanwezige congressgangers besluiten de presentatie met een luid applaus te belonen.

Vervolgens neemt de voorzitter van de EE het woord en vraagt de aanwezige hun stem uit te brengen door het omhoogsteken van een rode kaart (tegen) of een groen kaart (voor). Weldra gaan velen armen omhoog en voor even is de gehele zaal groen gekleurd.

De NBvV wordt hartelijk welkom geheten bij de Entente Européenne met felicitaties van de voorzitter van de EE. De voorzitter van de "sparte vogel" Günter Huber neemt daarna het initiatief om de NBvV welkom te heten. Deze zelfde voorzitter neemt in later stadium uitgebreid de tijd om ons als nieuwkomer bij te praten over de kansen en mogelijkheden die de EE heeft of tracht te bewerkstelligen.

Contacten

In officiële en informele bijeenkomsten komen Sjoerd en ik met diverse personen in contact.

We leggen nieuwe relaties met Duitse, Deense en Engelse organisaties. Met Duitse en Oostenrijkse vogelbonden en zeker niet te vergeten onze eigen Nederlandse dierenarts dr. Janny Hermans wie ons ver op weg helpt binnen de EE.

Een zeer bijzonder en waardevol gesprek mochten we hebben met Prof. Dr. Hans-Joachim Schille de voorzitter van de commissie dierengezondheid en dierenwelzijn van de EE die met grote regelmaat in het Brusselse Europees Parlement aanwezig is. We hebben hem direct in contact gebracht met onze NBvV-commissie Wetgeving en dierenwelzijn, welke ook ingang in Brussel heeft. De eerste resultaten zijn reeds geboekt. Prof. Dr. Hans-Joachim Schille en de Commissie wetgeving en dierenwelzijn van de NBvV behartigen nu samen onze belangen in Brussel.

Wetenswaardig

Langzaam naar een einde van dit artikel gaande is het nog wetenswaardig te weten dat de EE één maal per drie jaar de Europashow organiseert. Een happening welke in 2012 plaats vond in Leipzig en waar na de inschrijving van het 100.000e dier de inschrijving moest stoppen wegens plaatsgebrek! De volgende EE show is in 2015 in Amiens te Frankrijk, en Kleindieren Nederland heeft zich kandidaat gesteld voor de organisatie (schrik niet) in 2027 in Nederland. De COM keurmeesters van de NBvV zullen op niet al te lange termijn één op één keurmeester Entente Européenne worden. Met vogelbonden in ons omliggende landen en Oostenrijk hebben we nieuwe contacten gelegd, een Europees vraagprogramma en Europese standaardeisen zijn momenteel punten van aandacht. <

Henk van Hout en
Dhr. Gian Gros
(thans voorzitter
van de EE)

Goed besluit

Al met al mogen we stellen dat de toetreding tot de Entente Européenne (EE) een goed besluit is geweest waar we voor u als lid NBvV ons sterk kunnen maken om onze hobby op verantwoorde wijze uit te kunnen oefenen en zo te kunnen behouden.

Herkomst en beschrijving

De Japanse nachtegaal heeft zijn leefgebied grotendeels in China. Het zijn vogels die vooral verspreid zijn in het Himalayagebied tot Zuidoost-China en Azië en die leven in het onderhout van het berglandschap. Ook in deze streken kent men de winter waardoor het niet vreemd is dat de vogels ook hier, in de zachte winters die wij kennen, buiten kunnen doorbrengen. Hun sterke gestel zorgt er voor dat deze vogels buiten gehouden kunnen worden, zei het met een goed beschut gedeelte waar ze uit de wind en tevens droog overnachten. Matige vorst deert de Japanse nachtegaal niet. Bij zeer strenge en langdurige vorst is het raadzaam hem een onderkomen te bieden in een binnenverblijf zonder verwarming.

Zijn heldere zang brengt menig vogel-liefhebber in beroering en vandaar dat velen van ons deze vogel in hun bezit hebben. Alleen als zangvogel, of als paar om er mee te fokken. Het zijn zeer beweeglijke en nieuwsgierige vogels. Ook zullen zij altijd opzoek zijn naar insecten in de struiken of ze vliegen pijlsnel achter een insect aan dat zelden kans krijgt om te ontsnappen.

De inrichting van de volière

Fokken met deze vogels is een echte uitdaging. Er is veel tijd en geduld voor nodig en het spreekwoord: "De aanhouder wint!" is hier zeker op zijn plaats. Wil men zich gaan toeleggen op het fokken met de Japanse nachtegaal dan moet men realiseren dat deze vogels paarsgewijs gehouden moeten worden. De buitenvolière mag niet te klein zijn. De minimum afmetingen moeten ongeveer 1,75 m lengte x 1,75 m breedte x 2,00 m hoog zijn. Deze kunnen we het beste beplanten met coniferen die tot de Thujasoorten behoren. Deze coniferen zijn fijn vertakt waardoor het nest stevig opgehangen kan worden. Maar ook de klimop zoals de Hedera en insectentrekkende struiken e.d. zijn geschikt voor de volière. In een hoek maakt men van takken een mutserd van

ongeveer 80 cm hoogte om de vogels die net zijn uitgevlogen, de gelegenheid te bieden van de grond te komen en niet op de bodem te moeten slapen. De pas uitgevlogen jongen kunnen de eerste dagen nog niet vliegen omdat ze dan nog niet over een voldoende uitgegroeide staart beschikken. Na enkele dagen kunnen ze wat vliegen en is het gevaar van kou en vocht op de grond geweken. Hoog onder het dak kunnen we enkele zitstokken aanbrenge, waarop de vogels, dicht tegen elkaar gedrukt, gaan slapen. Later als de vogels een nest met eieren of jongen hebben neemt de man een zitplaats in de conifeer waar het popje zit te broeden.

Het fokverslag

Nadat het paar Japanse nachtegale de winter in de buitenvolière goed waren doorgekomen, hoopte men op succes. De man floot de hele dag. Begin april bouwden ze een nest in de klimop. Op 9 april lagen er 2 eitjes in, waarvan er 1 uitkwam. De eitjes, witgroenig van kleur, werden met tussenpozen van 1 dag gelegd. Dit jong kwam goed groot. Na het uitvliegen voerde de man alleen verder, de pop was alweer bezig met een nieuw nest. Hierin werden 4 eitjes gelegd, die na 13 dagen uitkwamen. Normaal kregen de vogels universeel,

fruit en wat meelwormen, maar tijdens de fok werd dit aangevuld met wasmotten, pinky's en buffalo's. In het begin werd alles fijngeknipt en aangeboden in een voederbak op een hoogte van 1,20 m. Als aanvulling kunnen we ook de nimfen van de meelwormen geven, hierop zijn de vogels verzot en met snavels vol worden deze gevoerd.

Op de 5e of 6e dag moeten de jongen geringd worden. (Omdat deze vogels onder Cites EG 2 – Bijlage B vallen, moet men deze vogels met 3,2 mm ringen, ringt men de vogels niet, dan moet er een uitvoerig fokverslag bijgehouden worden). Op een leeftijd van 11 dagen vlogen de eerste jongen uit, een dag later de rest. De man voerde voortreffelijk en de pop begon weer opnieuw. Nu in hetzelfde nest, ze legde 3 eitjes, die ook waren bevrucht en uitkwamen. Deze jongen vlogen na 12 dagen uit. De jongen hadden telkens een roze huidskleur, donkere oogjes die na 4 dagen open gingen, de eerste veertjes kwamen na 4 dagen door.

Zelfstandige jongen

De volière was 5,5 x 3 x 2 meter (l. b. h.). Deze werd 1,5 m afgezet met daarin alleen een luikje om zodoende eventuele de jongen uit te kunnen vangen. Als de jongen zelfstandig waren, werden ze door de ouders verjaagd, dit gebeurde zeker als ze weer nieuwe jongen hadden.

Bij het vierde nest ging het mis, de pop had weer hetzelfde nest opgeknaapt. Na 13 dagen broeden op 3 eieren wilde men 's morgens op de 6e dag de jongen ringen. Grote paniek, al snel zag men dat het nest gekanteld was en alle jongen dood op de grond lagen. Maar hier werd niet snel over getreurd, spoedig bouwden ze twee nesten naast elkaar. Er werden 3 eitjes in een van de twee nesten gelegd, waaruit 3 jongen werden geboren. Tot slot, deze prima fokman heeft 4 maanden lang aan een stuk door zijn kleine en grote jongen gevoerd, het ene na het andere nest.